

han eller de andre Dommere — ved Dommere mener han dem, der staa udenfor — komme til at afgøre den Slags Kamp, saa ser det ærede Medlem ganske fejl, thi hverken kan eller skal eller bør det ærede Medlem eller nogen anden udenfor staaende Dommere afgøre det. Det kan kun afgøres af Parterne selv, og saaledes er det altid sket, og saaledes vil det rimeligvis altid ske, medmindre vi komme til en saadan social Lovgivning, at der bliver lagt en Tvang enten paa den ene eller paa begge Parter, og det antager jeg, det ærede Medlem for Ringkøbing vil være ganske enig med mig i, at det var meget lidt ønskeligt at komme til en Lovgivning, der indskrænker den personlige Frihed. Jeg erindrer ikke, om det var det ærede Medlem eller et andet æret Medlem, der har talt om Arbejdsstandsningen, som har ytret dette, men jeg vil sige, at deri er jeg ganske enig; jeg ønsker ikke, at der skal etableres Tvangsforanstaltninger her i vort Land i social Henseende hverken mod den ene eller den anden Side eller mod begge Sider.

Det ærede Medlem for Ringkøbing mente endvidere, naar han saa paa hele denne Sag, at Grunden til Kampen og til, at den kom saa hurtig, kunde være den, at Arbejdsgiverne havde forsømt at organisere sig; nu var der imidlertid kommet en Organisation og nu, siger han, mente man, at nu kunde man nok, nu vilde man Krig. Ja, der ser det ærede Medlem igen lige saa uforstaaende paa hele dette Forhold og lige saa fuldstændig ukyndig i, hvad der er passeret under alt dette, der gik forud for den store Kamp. Det er ingen Bebrejdelse mod det ærede Medlem, thi hvor skulde det ærede Medlem egentlig have den Kundskab og Kendskab fra? Det er der ikke ret mange Mænd her i Landet, der have haft Anledning til at faa, og det kunde derfor ikke forlanges, at hvem som helst, selv om det er en fremragende Rigsdagsmand, skulde have kunnet skaffet sig dette Kendskab. Et er jeg enig med det ærede Medlem i, det er dette, at det er en meget stor Fejl, og en meget beklagelig Fejl, og en Fejl, der kan blive skæbnsvanger i lange Tider maaske, at Arbejdsgiverne saa sent have tænkt paa at gøre det samme, som de dog burde have lært af Arbejderne, nemlig at organisere sig. Jeg erkender, at det er en stor Fejl, der maaske ingen Sinde kan oprettes, men den oprettes jo dog i alt Fald ikke derved, at man lader Opgaven ligge og lader det hele være. Bedre er det jo dog

at gøre det sent, end aldrig at gøre det. Det antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgekreds vil være enig med mig i. Det ærede Medlem mente, at naar man havde baaret sig rigtig ad og gjort, hvad der var kløgt — det er han i Stand til at bedømme fremfor Arbejdsgiverne selvfølgelig, det mente det ærede Medlem i alt Fald — skulde de over for Offentligheden have fremsat deres Anker, og derefter skulde man være gaaet til at forhandle gennem Udvalg fra begge Sider; og saa kunde alle smaa Divergenser være blevne udjævned. Ja, det ærede Medlem talte der virkelig, som om han var uvidende om, at der har været forhandlet i lange Baner. Derved kunne f. Eks. de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgekreds (J. Jensen), for Københavns 11te Valgekreds (S. Olsen) og for Skanderborg Amts 1ste Valgekreds (Lyngsø) og mange flere tale med. I det Par Aar eller 2—3 Aar, siden Arbejdsgiverne begyndte at organisere sig, have vi haft Forhandlinger atter og atter, og det har ikke drejet sig om nogle Timer eller et Par Dage, men det har været Forhandlinger, der have taget Uger, undertiden Maanedes. Man har siddet i Fællesudvalg og forhandlet om forskellige Spørgsmaal vedrørende den faglige Ordning. Selv i dette specielle Tilfælde, som, for at bruge et populært Udtryk, fik Bægret til at flyde over, selv i dette Tilfælde har der været forhandlet efter alle fornuftige Regler.

Der var opstaaet en Divergens derved, at nogle Snedkeresvende i 7 jydsk Byer, der vilde have deres Priskurant forandret, hvad de ikke i rette Tid kunde blive enige med deres Mesterorganisationer om, havde nedlagt Arbejdet den 1ste April. Der var kommet Anmodning dels fra dem, dels fra de københavnske Snedkere til de to Hovedorganisationer, Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, om at tage dette Spørgsmaal op til Forhandling og eventuelt til Afgørelse. Vi forhandlede om det paa sædvanlig Maade, og saa vidt jeg erindrer, var der vistnok syv fra hver Side, der sad sammen fra tidlig Morgén til Kl. 6 om Aftenen og forhandlede. Der var desuden 2—3 Repræsentanter til Stede fra Snedkerforbundet, og der var Repræsentanter fra Mesterorganisationerne saavel i Jylland som i København. Der opnaaedes den 13de April fuldstændig Enighed om en Ordning. Alle havde tiltraadt den, men paa Grund af den opslidende Dag, var man enig om at opsætte Nedskrivningen og Underskrivnin-